

[Bertel Dahlgaard.]

Redegørelsen skulde det altsaa være Sporvejspersonalet, der ikke ønskede at køre. Det har dog sikkert staaet noget i Forbindelse med de Opløb, der fandt Sted.

Jeg vil dernæst gerne sige, at der var en enkelt Bemærkning i den højtærede Ministers Erklæring, der forundrede mig lidt, idet den højtærede Minister brugte det Udtryk, at en af Sporvognspersonalets Tillidsmænd gennem sin Agitation det paagældende Sted havde været medvirkende til, at Sporvognene ikke ønskede at køre. Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, om det ikke er en naturlig Opgave for Politiet at hindre bestemte Personers systematiske Agitation for at standse det Trafikmiddel, som det er vedkommende Mands tjenstlige Pligt at bidrage til at holde i Gang, og hvor selve denne Agitation er en Overtrædelse af gældende Bestemmelse vedrørende Ordenens Opretholdelse.

Jeg vil dernæst gerne sige til det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om mine Bemærkninger om Straffelovstillæggets Forudsætninger, at jeg ikke har givet denne Redegørelse her i Tinget for at rejse en Diskussion med det ærede Medlem. Jeg har givet denne Redegørelse, fordi den historiske Sandhed med Hensyn til Folketingets Behandling af denne Straffelovgivning bør foreligge fuldt klarlagt, saaledes at man ikke paalægger Folketinget et Ansvar, som paahviler den daværende Justitsminister. Naar det ærede Medlem henviste til Bemærkninger, han havde fremsat i Landstinget, da er disse Bemærkninger mig bekendt, men jeg maa sige, at deres Indhold kan jeg kun opfatte som en Erkendelse af, at de Forudsætninger, hvorunder Loven blev vedtaget, ikke blev opfyldt. Og jeg føjer hertil den Bemærkning, at Udtalelserne i Revisionsudvalgets Betænkning faktisk paa en skaansom Maade siger, at der var givet Rigsdagen Tilsagn ved Lovens Vedtagelse, som ikke blev opfyldt.

I Anledning af den Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen sluttede sin sidste Tale her med, Bemærkningen om, at han forstod den Utilfredshed, der var i Befolkningen, og den Utilfredshed, der gav sig Udslag gennem disse ulovlige Strejker, vil jeg spørge: Var det nu ikke paa Tide, at vi fik klarlagt, hvad man mener fra forskellige Sider med denne stadige Proklamering af, at man er saa forstaende over for den Utilfredshed, der giver sig Udslag i ulovlige Strejker? Jeg vil gerne i den Anledning sige, at hvis en Dom, der bliver af-

sagt i et demokratisk Samfund, falder sammen med, hvad bestemte Grupper i Befolkningen ønsker, er det ikke underligt, at de paagældende ikke er utilfredse, saa er det ikke vanskeligt at være Demokrat og erklære sig tilfreds med denne Dom, naar man selv synes, den er saa udmærket. Nej, det er det Øjeblik, hvor en Dom er anderledes, end en Gruppe af Befolkningen efter sit, maaske mangelfulde Kendskab til Sagen mener, den burde være, som er Proven paa, om man er Demokrat eller ikke er Demokrat. Derfor synes jeg, man fra forskellig Side skulde høre op med at være saa forstaaende, hver Gang der etableres ulovlige Strejker i Anledning af, at der er fældet en Dom af uafhængige Domstole, som de paagældende ikke synes om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hjermind har Ordet for en kort Bemærkning.

Hjermind: Til det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen vil jeg gerne sige, at det er fuldkommen urigtigt af ham at give Udtryk for, at denne Strejke skulde være iværksat af Folk, der stod mit Parti nær. Det er helt urimeligt og urigtigt. Formanden for mit Partis Rigsdagsgruppe og mange andre har straks i ganske anderledes kategoriske vendinger end det ærede Medlem taget Afstand fra denne Strejke, og det forekommer mig ikke at være nok, at det ærede Medlem erklærer, at han ikke har opfordret til denne Strejke, og at det ærede Medlems Parti har taget Afstand fra de Kredse, der har iværksat den. Det ærede Medlems Forstaaelse af denne Strejke og af lignende Foreteelser passer jo meget godt med de Spisesedler, der kom fra det ærede Medlems Partiblads, og som indeholdt en noget slet skjult Opfordring til at udvide Strejken. Jeg gentager det Spørgsmaal, jeg stillede til det ærede Medlem, og som for mig er det afgørende: Mener det ærede Medlem, at man i et Retssamfund ikke skal have ulovlige Strejker for at paavirke Domstolene, men alene anvende den almindelige Vej, naar man vil have en Dom ændret, nemlig at søge den indbragt for højere Instans? Og for det andet: Hvorledes mener det ærede Medlem, at man ved en Lovhjemmel kan undgaa Gentagelse af, at Domstolene dømmer efter de i Sagen foreliggende Bevisligheder? Og saa kunde jeg i Anledning af det ærede Medlems Bemærkning om Særdomstole sige, at det var vist meget godt, at vi inden den 5. Maj fik taget det ud af Straffelovsforslaget, der dengang forelaa, at der skulde dømmes ved Særdomstole. Jeg tror ikke, vi har nogen